

FELHASZNÁLÓI SZAKVÉLEMÉNY

A 2006/07-es tanévben elsőseimmel kezdtem el használni matematika órákon a MATANDÁ-t. Az eszköz számomra is új volt. Hallottam már róla azelőtt, használatának sokrétűségéről is megbizonyosodtam egy előadáson. Nagy várakozással tekintettem tehát a kipróbálása elé.

Az első időszakban elsősorban memóriajátékokat játszottunk, az emlékezet, megfigyelőképesség fejlesztésére használtuk. A kiforgatások megjegyzése, visszamondása különböző szempontok szerint, új volt a tanulók számára. Nagy lelkesedéssel igyekeztek túlszárnyalni egymást és hiba nélkül végezni a feladatokat.

A számlálás alkalmával, a számosságok kiforgatásával kézzelfogható lett számukra a növekvő, illetve csökkenő számsorok alkotása. Vizuálisan is érzékelhették a tíz átlépését a blokkok egymásra, vagy egymás mellé helyezésével. Többszöri gyakorlás után már nem okozott gondot a 20-as számkör átlépése sem.

Alkalmas az eszköz a halmazok összehasonlítására is. A kiforgatások lerajzolása, művelettel való leírása, illetve a mennyiségek összehasonlítása, lejegyzésük tevékenységhez kapcsolódott és különösen alkalmas volt a gyengébb képességű tanulók esetében. Adott számjegy halmazának kiforgatása során a képolvasás, képalkotás képességeit fejlesztettük. Eddigi tapasztalataim alapján ugyanis a tanulók jelentős részénél nehézséget okoz, hogy képről műveleteket írjanak. A MATANDA segítségével ezen a téren is számtalan lehetőség kínálkozott, hiszen az eszköz kéznél volt, nem kellett rajzolgatni, a kiforgatást egyszerűen és gyorsan le tudták jegyezni. Néhány hónap után képesek voltak egy adott szám valamennyi bontását önállóan kiforgatni és lejegyezni – még a gyengébb képességű tanulók is!

A műveletek kiforgatásakor a hozzá mondott szövegek segítségével a szöveges feladatok megoldását, kulcsszavainak használatát gyakoroltuk: „összesen, együtt, összege, különbsége, kevesebb, elköltött, megevett belőle,” stb.

Szemléletesebbé tehettem a nyitott mondatok igazsághalmazának meghatározását. Nagyon egyszerűen meg tudták állapítani a lehetséges megoldásokat, hiszen látták az eszközön-vizuálisan is érzékelhető volt számukra. Ugyanígy a páros-páratlan számokhoz, illetve számsorokhoz, valamint a számszomszédok megállapításához nagy-nagy segítséget nyújtott az eszköz. Párosítottunk, feleztünk, egyenlő részekre osztottunk, kétszereztünk, negyedeltünk stb., észrevétlenül készítettük elő a szorzó-és bennfoglaló tábla lényegének megértését.

A számegyenes felépítését a két blokk egymás mellé helyezésével érzékeltettem. A számsorozatok tanításánál is ezt a beállítást használtam. Megtanulták, hogy minden számnak meghatározott helye van a számegyenesen, a számok egyenlő távolságra vannak egymástól, hiányos számegyenesen képesek voltak a számokat pótolni. Megtanultak kiforgatott számsorozatot leolvasni, felismert szabályok szerint számsorozatot kiforgatni. Szintén a szorzótáblák előkészítésében van nagy szerepe a 0-ról induló, azonos különbségű, vagy periodikus sorozatoknak.

A feladatok, lehetőségek sokszínűsége élvezetessé, mozgalmasabbá tette az órákat. A gyerekek szívesen dolgoztak, élvezték a feladatokat, igyekeztek jó pontokat gyűjteni.

A sokoldalú felhasználás engem is meggyőzött az eszköz hatékonyságáról. Mivel én magam is a „tanulók” közé tartoztam, nagy segítség volt számomra, hogy Évike rendszeresen eljött és megmutatta a sok-sok fogást, ötletet, lehetőséget az egyes témakörökhöz kapcsolódva. Így tanultam meg én is –tanulóimmal együtt– használni és a gondolkodási képességek fejlesztésének szolgálatába állítani az eszközt. Remélem, a következő tanévben is használhatjuk, újabb lehetőségeit ismerhetjük meg. Ehhez továbbra is nagy szükségünk lesz a feltaláló szakember útmutatásaira, hasznos tanácsaira. Köszönjük a lehetőséget!

Szendrő, 2007. június 15.

Báti Zoltáné
of. i. a